

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LVII. Num quis sit damnatorum infernus Luthero-caluinistis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

do eis Fidem ac Spem; quibus eo usque sustentabantur, vti Viatores verè sancti: solum enim Limbus Sanctorum erat, iste scilicet locorum inferni quartus: Quem, eductis S. Patribus, clausit IESVS, vt nulli sit vsui. Ista ex D. Thoma.

II. L Y M B V S Quia Caluino est *Fabula*; Puritanis, *Error Communis Patrum*: eritne & S. Scriptura fabulosa vel erronea? Nam & ipsa loquitur infernum, cum de Sanctorum receptaculo defunctorum meminit. Vt Gen. 17. Pius Iacob ait: *Descendam ad filium meum ad infernum*. Idem Gen. 42. 44. *Deducetis canos meos. &c. ad inferos*. Et hic loquendi vsus in Scriptura multus est de Sanctis pluribus: & *Inferi, Infernus*. &c. non coelos superiorum significant.

2. Similiter & iste loquendi modus frequens est: *Mortuus est Abraham*, Gen. 25. *congregatusque est ad populum suum*. Ibidem. *Ismahel mortuus est, & appositus est ad populum suum*. Num. 10. *Pergat Aaron ad populum suum*. Numer. 27. *Ibis, Moyses, ad populum tuum*. &c.

IV. Samuel, *Ecl. 46*. laudatur, quod mortuus prophetarit; cum nimirum, *1. Reg. 28*. apparens anima Sauli, de terra ascendere visa est: *Non*, quod incarnationi Pythonissæ obnoxia pareret: quippe eam anteuenit vltro; vnde & Pythonissa turbabatur: *Nec*, quod phantasma esset dæmoniaco: vt quibusdam placet: Sed vera erat, ipsaque Samuelis anima; vt consentiunt quæ plures, quæ saniores: Et textus indicat; *Intellexit ergo Saul quod esset Samuel*; non putauit: *Dixit Samuel ad Saul*. &c. certus.

V. Lazarus, *Luc. 16*. erat in Sinu Abrahamæ; Epulo in inferno, scilicet damnato-

rum: Eadem erant in voragine; licet magno intercedente *χάρματι*, id est, ini. ani. Et sic de compluribus sanctis, qui non in coelo, sed in inferno fuisse memorantur.

Itaque Psal. 118. *Narrauerunt mihi ini. qui Calvinistæ fabulationes; sed non est lex tua*. Vide Bellarmin. l. 4. de Christo c. 11.

Q V Æ S T I O LVII.

Num quis sit infernus damnatorum Luthero-Caluinistis?

L U T H E R V S in cap. 3. Ionæ tomo 3. Ienensi. *Quid infernus sit, ante diem extremum, nondum certum sum*. Nam esse peculiarem locum aliquem, vbi morantur anima damnatorum, quemadmodum pingunt iudei, & ventris Mancipia docent; I D. N I H I L I T, me à sententiâ.

2. Christophorus Irenæus, in Speculo inferni, cap. 9. distinct. 1. est quadruplex architectatus infernum. Infernus esse quadruplex potest. 1. Mala, & peccati onusta conscientia. 2. Imminentis moriis doloris & agon vltimus. 3. Angustia timor & horror, quem anima damnatorum à corporibus separata sentiunt. 4. Localis Abyssus, quam ventris mancipia rapita docent. Hic infernus, nostro iudicio, Nihil est: & infernum mundi demum preparabunt.

3. BRENTIVS in Recognitione pag. 15. Inter eos damnati in infernum nec ascendunt, nec descendunt; sed Satban cum Angelis suis, & impiis omnibus, ac Inferni ipse, sunt in Regno celesti. Vide Sturmium in Antepap. po. 4. parte 2.

C A L V I N I S T Æ in Catechismo Heidelbergensi anni 1563. & 1569. Et Bucetum apud Schlüsselburgium lib. 1. art. 27. *Infernus, id est, locus improbis cruciandis destinatus, sine aliquis, nondum adhuc constat*. CALVIN, Instir. lib. 3. c. 25. §. 12. *Nihil esse videtur infernus, aliud, nisi horror quidam conscientia*. Idem sensisse quondam Originem liquet in Genealog. par. 1. quest. 16. & hic superius quest. 52.

A V T O R. Tametsi locis iam citatis nimio plus in eam quæstionem contuli; vt in re nemini ignorata, vel dubitata;

tata, nisi cui cum ratione libererit infan-
re: istis tamen hic addecerim pauca so-
lum biblica, quæ illum, quem damna-
torum credimus infernum, secretum
ab aliis locum, propriumque existere o-
portere testantur.

1. Seditiosi, quibus terra dehiscerebat
irato Deo, Num. 16. *descenderunt viuen-
tes in infernum*: Eum scilicet locum quò
antè coelo deturbati ruerant Angeli a-
postataz.

2. Ezechiel in planctu super Pharao-
nem, ac Ægypti multitudinem, ait de-
nique, cap. 32. *Detrahe eam ad terram ul-
timam; quam? Cum his, qui descendunt in
lacum*. Ibidem de Assyriis interfectis ait;
*Quorum data sunt sepulcra in nouissimis la-
cus*. Causa: Quia portauerunt ignominiam
suam cum his qui descendunt in lacum. Ibi-
dem de gigantibus sceleratis ait: *De-
scenderunt in infernum cum armis suis*.
Quia portauerunt confusioem suam flagi-
tiorum.

3. Huc addixit eos pro meritis, qui
ait, Deut. 32. *Ignis succensus est à furore
meo*: hæc ira Dei Vindictis: locus ecce;
& ardebit usque ad Inferni nouissima. Sic
Iob. 24. intelligit: *Usque ad inferos pecca-
tum illius*.

4. Queritur de impiis Iob. c. 21. sed
denique dum tenent tympanum. &c. et du-
cunt in bonis dies suos; in puncto ad inferna
descendunt. Sic de meretrice, Prou. 2.
At inferos semita eius inclinata sunt.

5. Deijs affirmat Iob. 7. *Qui descen-
dit ad inferos, non ascendit*.

6. In hoc inferno Inferiore, Pl. 85. alli-
gavit Apoc. 9. *Regem Angelum abyssi, in
puteo abyssi, is, qui habet clauem abyssi*.

7. Hic clamauit, Luc, 16. diues epulo

ex flammis. Quæ, aliaque talia solum de
impiis, damnatis, de damnatorum pœ-
nis, deque receptaculo ultimo damnati-
onis sic loquitur, vt aliter nequeant vel
probabiliter interpretari, etiam ab ijs,
qui vbique tropos & allegorias crepare
assolent: ceu nouis Origenistis Caluini-
anis solenne est. Porro de effectu Passi-
onis Dominicz.

V. DE PASSI MÉRITO.

QVÆSTIO LVIII.

*An Christus natus ac Passus sibi
quid meruerit?*

LVTHERANI vt Gelachius Tubingensis Profef-
sor Theologie lib. contra Ioan. Buszum, *Christus
nihil quicquid, nec illius Humana, nec illius Diuina, natura,
aut in cruce, aut in inferno dolorib. promeruit*. Buszo, nu-
bem S. Patrum obijcanti, respondit ille: *Licet Augu-
stinus &c. & alii ita sentire videantur; eos tamen eate-
nus audio & sequor, quatenus euidentibus Scriptura
rationibus sua probant. Quæ, dum Christum PRO-
PTER Passionem gloriâ coronatum, & caput exaltasse
dicunt; non causam promerentem, sed euentum glorio-
sum significans.*

CALVINISTÆ cum CALVINO Instit. l.
2. c. 17. §. 6. *Quarere, An sibi meruerit Chri-
stus; quod faciunt Lombardus & Scholasticæ;
non minus stulta est curiositas, quam temeraria
definitio, ubi hoc idem asseruerunt. Quocirca,
Caluin. in Matth. 16. v. 21. Non reperit Fi-
des nostra in cruce, quo se sustentet. PETRVS
MARTYR. Omnibus suis operibus ne cælum
quidem promeruit.*

SVADET CALVINVS istis, Instit. l. 2. c.
17. §. 6. 1. *Quid enim opus fuit descendere
unicum Filium, vt sibi quisquam acquireret
nouum?* 2. Ibid. *Consilium suum exponens De-
us omnem dubitationem exco. it. Non enim
Fily utilitati consuluisse dicitur Pater in eius
meritis; sed Eum tradidisse in mortem, neque ei*

M a peper-